

Den Kommune, i hvilken den skattepligtige har sit Hjemsted, er dog, naar den for dens Vedkommende skattepligtige Indtægt er mindre end en Fjerdedel af Totalindtægten, berettiget til ved en kommunal Beslutning at gøre Krav paa Beskatning i egen Interesse af en fuld Fjerdedel af Totalindtægten, idet da den Del af Indtægten, der tilfalder den anden Kommune, hvor Ejendommen etc. findes, til Beskatning, formindskes med et tilsvarende Beløb. Har den skattepligtige fast Bopæl flere Steder, fordeles denne Kvota efter Reglen i § 11.

§ 10.

Udførelsen af § 9 finder Sted paa den Maade, at den skattepligtiges Totalindtægt ansættes til Kommuneskat, og det saaledes udfundne Skattebeløb ned sættes efter det Forhold, i hvilket den Indtægt, der skal lades ude af Betragtning, staar til Totalindtægten.

§ 11.

Personer, som ere forpligtede til at svare Indkomstskat i flere Kommuner, fordi de have fast Bopæl eller opholde sig udover 3 Maanedere i forskellige Kommuner, maa kun ansættes i Skat i hver enkelt af disse for en til Kommunernes Antal svarende Brøddel af deres Indtægt, for saa vidt denne ikke skriver sig fra Grundjendom eller fra Forpagtning, Forretnings-, Jærnbane- eller Bjærgværksdrift. Dog medregnes ikke de Bopælskommuner, i hvilke den skattepligtige eller hans Familie enten slet ikke have opholdt sig i Løbet af det foregaaende Aar eller kun en kortere Tid end tre Maanedere.

Naar i de Kommuner, hvor den skattepligtige har fast Bopæl, eller hvor han eller hans Familie i Løbet af det foregaaende Aar har opholdt sig mere end tre Maanedere, den i disse skattepligtige Indtægt beløber sig til mindre end en Fjerdedel af Totalindtægten, finder Reglen i § 9 tilsvarende Anvendelse.

C. Embedsmænds Skattedomicil.

§ 12.

Embedsmænds tvungne Domicil finder ingen Anvendelse ved Kommunalbeskatningen. Slutningsætningen i § 8 i Lov af 11te Juli 1822 (Lovsaml. B. 184) og den til denne Slutningsætning refererende Del af allerhøjeste Kabinetsordre af 14de Maj 1832 (Lovsaml. B. 145) samt § 8 i Forordning af 23de September 1867 (Lovsaml. B. 1648) træde ud af Kraft.

D. Almindelige Bestemmelser.

§ 13.

For saa vidt juridiske Personer, Selskaber etc. ere forpligtede til Udbredelse af de i Kredse, henholdsvis Provinser, af Indtægten opkrævede Afgifter eller saadanne Afgifter paahvile fysiske Personer i forskellige Kredse, henholdsvis Provinser, kommer ved dissees Paaligning Reglerne i §§ 2—11 til forholdsmeetsig Anvendelse.

§ 14.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste April 1886. Fra samme Tidspunkt ophæves alle Bestemmelser, der stride derimod.

Navnlig træde ud af Kraft Bestemmelserne i § 8 i Lov af 20de December 1879 (Lovsaml. B. 635), § 9 i Lov af 14de Februar 1880 (Lovsaml. B. 20), § 10 i Lov af 28de Marts 1882 (Lovsaml. B. 21), § 9 i Lov af 13de Maj 1882 (Lovsaml. B. 269), § 10 i Lov af 24de Januar 1884 (Lovsaml. B. 11), § 10 i Lov af 17de Maj 1884 (Lovsaml. B. 129) og i § 10 i Lov af 23de Februar 1885 (Lovsaml. B. 11 og 43), for saa vidt de vedrøre Indkrævelsen af Kommuneskatter.